

Ενα πουλί
το φτερό του

χάνει

2. Ν3 Πλαχωχείο
Βραχναίικων

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα αηδони που
κελαηδούσε πολύ ωραία. Ζούσε στη φωλιά του ,που την
είχε φτιάξει πάνω σ' έναν ψηλό πλάτανο. Μία μέρα
καθώς πετούσε είδε στον ουρανό ένα πολύχρωμο
ουράνιο τόξο. Προσπάθησε, έβαλε τα δυνατά του να το
φτάσει.

Καθώς πετούσε με δύναμη του έφυγε το φτερό του και έπεσε και πιάστηκε σ' ένα δέντρο. Άρχισε προσεκτικά να κατεβαίνει για να ψάξει το φτερό του. Το φτερό του το φύσηξε ο άνεμος, το στριφογύρισε και το έριξε κάτω στο χώμα. Ένα ποντικάκι που περνούσε από εκεί το πήρε γιατί ήταν πάρα πολύ όμορφο και απαλό για να το πάει στη φωλιά του.

Στο δρόμο που πήγαινε συνάντησε ένα σκιουράκι και του το ζήτησε για να στολίσει το σπίτι του. Το ποντίκι του το έδωσε και τότε ο σκίουρος έτρεξε να το βάλει στη φωλιά του.

Το αηδόνι ήταν πολύ στεναχωρημένο γιατί δεν είχε το φτερό του για να κάνει βόλτες στα ψηλά. Τον είδε ο σκίουρος που ζούσε στο ίδιο δέντρο και έτρεξε να δει τι του συμβαίνει. Το αηδόνι του τα είπε όλα. Μετά ο σκίουρος του είπε να κλείσει τα μάτια του και να περιμένει να του φέρει κάτι. Όταν του είπε να τα ανοίξει είδε το φτερό του και χάρηκε πάρα πολύ! Ευχαρίστησε τον σκίουρο και έφυγε πετώντας. Τώρα μπορούσε να πετάξει πολύ ψηλά! Και ζήσανε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!